

[Miljøministeren]

Det vil sige, at vi får retsgarantierne opfyldt, vi får de erhvervsmæssige synspunkter opfyldt, men vi får også mulighed for at træffe en beslutning i stedet for bare at udsætte det år ud og år ind, så vi ikke får gjort noget for miljøet.

Regeringen har lagt stor vægt på at finde en ordening, som landbruget er med på. Landbruget er positivt over for at gøre noget for at sikre miljøet og sikre os imod uheldige bekæmpelsesmidlers fortsatte anvendelse i det danske samfund. Som hr. Ole M. Nielsen så udmærket beskrev det før, har vi gjort os umage for at finde konkrete dispensationsordninger, receptordninger, mulighed for specialafgrøder. Konkrete problemer kan løses, og vi har efter forhandlinger med landbruget opnået et resultat, som landbrugets repræsentanter har erklæret sig indforstået med.

Derfor virker det barokt, at partierne her i Folketinget skubber landbruget foran sig og siger, at det vil være uheldigt for dem. Det er blevet vurderet, det er blevet overvejet, som hr. Ole M. Nielsen sagde det før, og mig bekendt er det indtil videre kun godsejerne, altså det store landbrug, der har udtrykt bekymringer, og jeg håber da også, at vi kan overvinde gods-ejernes, det store hartkorns, vanskeligheder.

Jeg vil være den første til at beklage, hvis vi så en udvikling i det danske samfund, hvor Venstre og De Konservative løb efter den første den mest tvivlsomme erhvervsinteresse og så helt væk fra miljøet, for det ville fjerne den brede enighed bag dansk miljøpolitik, som der er så hårdt brug for. Hvad vil man – kan man spørge de to partier – egentlig opnå ved at isolere sig helt ude på den yderste højre fløj med Fremskridtspartiet i negative synspunkter i stedet for i fællesskab med os andre at fortsætte den positive linje, der hidtil har kendetegnet dansk miljøpolitik?

Jeg tror, jeg gennem dette har svaret på de fleste af de indvendinger, der har været fremført. Nu er man tilbøjelig til at bruge meget krudt på dem, der er uenige med én selv. Det er karakteristisk for Danmark eller ikke bare for Danmark, men for den politiske debat, tror jeg, i almindelighed. Men jeg vil gerne udtrykke anerkendelse af flertallets ordførere og sige, at der er peget på en række problemer, og jeg mener, at vi skal være lydhøre over for problemerne, også de problemer, der er fremført af folk, som er uenige i forslaget, og vi skal selv-

følgelig have en god dialog. Jeg håber meget på, at når vi står ved tredjebehandlingen, har vi hr. Peter Hansen-Nord og fru Eva Møller på vores side. Som det siges: Der er ingen glæde, der kan sammenlignes med den glæde, som omvendelsen af forhærdede syndere kan skabe, og den glæde vil jeg da gerne beredes. Men jeg er forberedt på det værste.

Jeg skal endelig sige til Folketinget, at vi har lagt forslaget sådan til rette, at det på en fornuftig måde respekterer det arbejde, der er i gang i EF. Vi har haft kontakt med EF – naturligvis har vi det – vi har fået vurderet tingene, og det er vores klare opfattelse efter de sonderinger, vi har haft, at dette er i god overensstemmelse med det arbejde, der er i gang i EF. Det hviler på en lang overgangsperiode med nationale initiativer, og dér tror jeg det er vigtigt, at der er nogle, der trækker lidt i retning af miljøinteresserne. Der er så mange Hansen-Nord'er i de andre lande, at der vil være rigeligt, der trækker den vej, og derfor tror jeg, at det alligevel er godt, selv om vi er et lille land – og vi skal ikke overvurdere vores egen betydning – at vi prøver at trække lidt i den anden retning. Det er det, dette forslag er udtryk for.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg vil godt sige tak for miljøministerens tale her. Hvis der er mange Hansen-Nord'er ude i Europa – nu har jeg rejst en del, og en del af min uddannelse ligger i Frankrig og andre steder – så har jeg da gjort noget godt.

Jeg vil godt pege på, at det er hverken gods-ejere eller store kemikoncerner, der interesserer mig i det her lovforslag. Hvis miljøministeren hørte – hvad miljøministeren givetvis har gjort – det, jeg sagde, så var det ikke det, der var pointen. Mit fællesskab om de her ting ligger altså i EU og er ikke alene et spørgsmål snævert betragtet her i salen.

Jeg mener stadig væk – uanset hvad landbruget måtte have sagt – at der mangler klare, direkte procedurer for godkendelse. Jeg forstår på miljøministeren, at det har været ankesager og andet, der har generet hele tiden. Jamen det kan vi finde en løsning på, ved at man betaler et depositum, hvis man anker en sag, og så får pengene tilbage, hvis man får medhold. Ellers må de gå til sagens behandling. Der er mange